

РЕШЕНИЕ

№ 1487

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 10.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10526** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. чл.1, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на И. Б. И., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалните му представители адв. Е. М. и адв. Г. Ш., срещу Столична община /СО/, с която е предявен иск за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди от отменено Наказателно постановление /НП/ № 333054/2018 от 28.03.2018 г., издадено от заместник-кмет на СО, с цена на иска 600лева, представляващи обезщетение за имуществени вреди /адвокатско възнаграждение/, направени в производство по НАХД № 13645/2018 г., 10 състав, СРС и КНАХД № 2026/2019 г., XVIII състав, АССГ, в рамките на които е отменено НП № 333054/2018 от 28.03.2018 г. Върху посочената главница се претендира законната лихва, считано от предявяване на иска в съда до окончателното изплащане на сумата, както и разноските по настоящото дело.

В проведеното съдебно заседание ищецът, редовно призован, не се явява и не се представлява. В постъпила молба от 10.12.2019 г., процесуалният представител на ищеца, поддържа исковата молба и моли да се уважи като основателна и доказана. Позовава се и на Тълкувателно решение № 1/15.03.2017г. на ВАС по тълкувателно дело №2/2016г. Претендира присъждането на разноските в настоящето производство, съобразно списък по чл.80 от ГПК. Представя писмени бележки.

Ответникът – Столична община, в писмен отговор и в съдебно заседание, чрез юрк. Ц. оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура поддържа становище за основателност на предявения иск. Моли да бъде уважен в пълен размер. По делото с исковата молба са приобщени писмени доказателства, представени от ищеца, както и НАХД № 13645/2018 г., 10 състав, СРС и КНАХД № 2026/2019 г., XVIII състав, АССГ.

Административен съд София-град, след като взе предвид релевираните с исковата молба основания, доводите на страните, прецени събраните по делото относими доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Не е спорно развитото се между страните наказателно административно производство по НАХД № 13645/2018 г. на СРС, във връзка с обжалване на НП № 333054/2018 от 28.03.2018 г., издадено от заместник-кмет на СО, с което на И. Б. И., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за извършено нарушение по чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/.

С влязло в законна сила на 27.06.2019 г съдебно решение № 2039 от 04.01.2019 г. на СРС по НАХД № 13645/2018 г., е отменено НП № 333054/2018 от 28.03.2018 г., издадено от заместник-кмет на СО.

Ищецът е бил представляван в производството по НАХД от адв. Е. М., да го представлява и защитава пред СРС и АССГ във връзка с обжалването на полученото от И. НП № 333054/2018 г. Адв. Е. М. е преупълномощил адв. Г. Ш., да осъществява процесуално представителство, защита и съдействие пред СРС и АССГ във връзка с НАХД № 13645/2018 г., СРС, 10 състав, по описа на СРС за 2019 г. и КНАХД № 2026/2019 г., XVIII к.с., по описа на АССГ за 2019 г. Представителната власт се установява от приложените пълномощни, в които липсва договаряне за възнаграждение и начин на плащане на същото.

В хода на настоящото дело ищецът представя Договор за правна защита и процесуално представителство от 29.07.2018 г., сключен между И. Б. И. и адв. Е. М., във връзка с обжалването на НП № 333054/2018 г., издадено от заместник-кмет на СО. В чл.4, ал. 1 от договора, клиентът И. Б. И. се е задължил да заплати на адв. М. 300 лв. за обжалването на НП пред СРС. В чл. 4, ал. 2 И. се е задължил да заплати на адв. М. 300 лв. за обжалването на НП пред касационната инстанция, а именно АССГ. В чл. 5 е посочено, че възнаграждението по чл. 4, ал. 1 е заплатено от И. в брой към момента на подписване на договора, а възнаграждението по чл. 4, ал. 2 ще се заплати от възложителя в брой срещу издаване на разписка от адвоката. По делото е представена и разписка по чл. 4, ал. 2 от Договор за правна защита и съдействие от 29.07.2018 г.

По процесното НАХД на СРС, както и по развитото се касационно производство пред АССГ по КНАХД № 2026/2019 г., не са приложени представените в настоящето производство писмени доказателства, посочени по-горе, макар същите да са съществували, според датата им на съставяне.

Предявеният иск е с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, съгласно който държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне законната отговорност следва да е налице отменен по надлежния ред акт, реално причинена вреда, произтичаща от него, както и да е налице пряка причинна връзка

между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда.

Искът е допустим, тъй като е предявен от активно легитимирано лице срещу юридическото лице на административния орган, от чийто отменен акт се твърди да са причинени вредите.

Разгледан по същество, искът е неоснователен.

Деликтната отговорност на държавата/общината не се презумира от закона, поради което в тежест на ищеца /по аргумент от нормата на чл. 154, ал.1 ГПК, вр. чл.144 АПК/ е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ в процесния случай (с оглед фактическите твърдения на ищеца) включва в кумулативна даденост: 1. наличие на административен акт; 2. незаконосъобразност на административния акт, установена с влязло в сила съдебно решение; 3. наличие на причинена вреда и нейния размер; 4. причинна връзка между незаконосъобразния административен акт и настъпилия вредоносен резултат. Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав обуславя неоснователността на предявения иск за обезщетение на неимуществени вреди /Решение № 13344 от 25.10.2012г. по адм.дело № 1539/2012 г., III о. на ВАС и др./.

Установено е от доказателствата по делото, че с влязъл в сила съдебен акт – Решение № 2039 от 04.01.2019 г., постановено по НАХД № 13645/2018 г., 10 състав, СРС, с което е отменено НП № 333054/2018 от 28.03.2018 г., издадено от заместник-кмет на СО. При тези обстоятелства следва да се приеме, че е налице първата предпоставка на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. Този акт, макар и да не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, е издаден при упражняване на санкционираща административна дейност. Основанието, на което е отменено наказателното постановление не подлежи на обсъждане в исковото производство по чл. 203 и сл. АПК, поради което доводите в тази насока, развити от ответника в отговора на исковата молба, се явяват ирелевантни за преценка основателността на исковата претенция.

Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2017 г. на Общото събрание на колегиите във Върховния административен съд по Тълкувателно дело № 2 от 2016 г., при предявени пред административните съдилища искове по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им, представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон.

Разноските са разходи по водене на делото. Разноските за правна защита са разходи за производството и включват възнаграждение за адвокат. Договорът за адвокатска услуга се сключва между клиент и адвокат, като писмената форма е за доказване. С него се удостоверява, както че разноските са заплатени, така и че са договорени. Само, когато е доказано извършването на разноски в съответното производство, те подлежат на присъждане, като тяхното доказване е относимо към основателността на искането. В този смисъл е и Тълкувателно решение №6/2012 г. от 6.11.2013 г., ОСГТК на ВКС, т.д.6/2012 г., приложимо субсидиарно и за разноските в наказателните и административни производства.

При съвкупния анализ на събраните по делото доказателства, съдът намира, че не е доказано от ищеца, чиято е доказателствената тежест, да е налице реално причинена

вреда, изразяваща се в заплатено от него адвокатско възнаграждение в съдебното производство по обжалване на отменения акт. По делото, приключило с отмяна на обжалваното наказателно постановление от съда, правната защита на ищеца е осъществена от адвокат с надлежна представителна власт. В представеното в това производство пълномощно между адвоката и клиента, не е договорено възнаграждение за осъществяване на правната защита и съдействие и не е доказано извършено плащане в това производство до приключване на същото. Представянето на Договор за правна защита и процесуално представителство от 29.07.2018 г., в който е договорен размер на възнаграждение и срок и начин на плащане, извън рамките на производството, в което е осъществена договорената правна помощ, след приключването му, когато вече е постановено решение по спора, не основава наличие на реално причинена вреда от отменения с това решение акт, съответно право на обезщетение по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

Наличието само на отменено НП и ползването на адвокатска защита в съдебното производство по отмяната, не е достатъчно, за да се реализира отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Следва да е заплатено и адвокатско възнаграждение. При липсата на доказателства за плащане на договореното адвокатско възнаграждение, следва да се приеме, че липсва и реално претърпяна имуществена вреда, която да е в пряка и непосредствена причинна връзка с отмененото НП. В този смисъл е съдебната практика на ВАС- Решение № 7987 от 22.06.2017 г. на ВАС по адм. д. № 4720/2016 г., III о.

Освен изложеното, следва да се посочи и че представените в настоящото производство договор за правна защита и процесуално представителство от 29.07.2018 г. и разписка, не доказват заплащането на исковата сума като разноски по НАХД № 333054/2018 г. на СРС и по КНАХД № 2026/2019 г. Достоверността на датата на този договор не е доказана. Съдът като съобрази, че същият е частен диспозитивен документ, неносещ подпис на ответната страна, поради което се ползва единствено с формална доказателствена сила. Формалната доказателствена сила се отнася единствено до факта на писменото изявление и неговото авторство. Тя не обхваща датата и мястото на съставяне на документа, така както те са посочени в самия него. Напротив, датата и мястото на съставяне на частния документ не се ползват с такава достоверност – арг. от нормата на чл. 181, ал. 1 ГПК, в съответствие с която частният документ има достоверна дата за трети лица от деня, в който е заверен, или от деня на смъртта, или от настъпилата физическа невъзможност за подписване на лицето, което е подписало документа, или от деня, в който съдържанието на документа е възпроизведено в официален документ, или от деня, в който настъпи друг факт, установяващ по безсъмнен начин предхождащото го съставяне на документа. В процесния случай доказателства, сочещи на достоверна дата на договор за извършване на процесуално представителство от 29.07.2018 г. не са ангажирани. Този договор не е представен по процесните НАХД на СРС и КНАХД на АССГ.

При тези данни и като съобрази, че договорът за правна защита и съдействие е частен диспозитивен документ, който няма достоверна дата за третите лица, какъвто е ответникът по делото - чл.181 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, не се сочат и не се представят други писмени доказателства или гласни доказателства, съдът приема, че приложеният и приет по делото като писмено доказателство договор за правна защита и съдействие от 29.07.2018 г. е антидатиран и е съставен за целите на исковото производство, поради което не установява договарянето и заплащането на адвокатско

възнаграждение по време и във връзка с производството по оспорване на НП.

По изложените съображения съдът намира, че не е налице третата предпоставка от фактическия състав на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ – претърпяна от ищеца вреда в претендирания размер. Ищецът не е провел тежашото върху него пълно доказване на факта на плащане на адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева във връзка с оспорване именно на НП № 333054/2018 г.

Искът за заплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на 600 лева, причинени от незаконосъобразно НП № 333054/2018 г., издадено от заместник-кмета на СО, състоящ се в направени от дружеството разноски по обжалване на същото НП по НАХД № 15132/2011г. по описа на Софийски районен съд е неоснователен и недоказан и като такъв подлежи на отхвърляне.

Неоснователността на главния иск обуславя такава и на акцесорната претенция за заплащане на обезщетение за забава в размер на законната лихва върху претендираната главница от 600 лева, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на задължението.

Предвид изхода на спора и по аргумент на противното на чл. 78, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, искането на ищеца за присъждане на сторени разноски и възнаграждение за адвокат в производството е неоснователно.

Независимо от изхода на спора, не следва да се присъжда юрисконсултско възнаграждение на ответника. В производството по ЗОДОВ ищецът не дължи на ответника заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Разпоредбите на чл.10, ал.2 и ал.3 от ЗОДОВ, тълкувани в тяхната взаимовръзка, се явяват специални по отношение на общите разпоредби на чл.78, ал.8 от ГПК, във връзка с чл.144 от АПК и чл.143 от АПК. Липсата на изрична уредба в ЗОДОВ, която да предвижда отговорност на ищеца за заплащане на юрисконсултско възнаграждение на ответника при пълно или частично отхвърляне на иска/исковете му, означава, че такава не се дължи.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от И. Б. И., чрез процесуалните му представители адв. Е. М. и адв. Г. Ш., срещу Столична община, иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 600 лева, вследствие заплатени адвокатски възнаграждения за защита в производство по НАХД № 13645/2018 г. на СРС, във връзка с обжалване на НП № 333054/2018 от 28.03.2018 г., ведно законната лихва от подаването на исковата молба до окончателното изплащане, като неоснователен и недоказан.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

